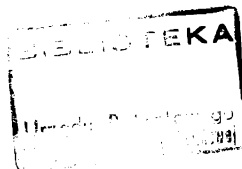

Warszawa, 30 września 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

D06w 3/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27025. ✓

Kl. 8 I, 2. ✓

Henryk Buchacz
(Bieruń Stary, Polska).

Sposób wytwarzania materiałów nieprzemakalnych.

Zgłoszono 21 kwietnia 1937 r.

Udzielono 30 lipca 1938 r.

Dotychczas stosowane materiały, napawane gumą, lakierami, olejami itd., są niepraktyczne, gdyż po pewnym okresie czasu psują się pod wpływem warunków atmosferycznych.

Według wynalazku napawa się skórę, tkaninę lub papier roztworem fosforanu, a następnie do materiału nasyconego fosforanem wprasowuje się mechanicznie chlorki poliwinylu lub produkty o podstawie z chlorku poliwinylu, np. masę znaną pod nazwą handlową „Mipolan”. Do otrzymanego półproduktu w stanie na pół suchym wprasowuje się następnie materiały wypełniające, np. talk, mączkę azbestową, korek sproszkowany lub ich mieszaninę, za pomocą walców zimnych lub gorących. Jeżeli stosuje się zbyt gęste masy o podstawie z chlorków poliwinylu, to przed nakładaniem na podłoże rozpuszcza się je w od-

powiednich rozpuszczalnikach, np. acetonie.

Uzyskane materiały dają się przechowywać bardzo długo bez zmniejszenia elastyczności. Są one niepalne, nierozpuszczalne w kwasach siarkowym i solnym, nafcie, benzynie, nieprzemakalne i odporne na wszelkie działania atmosferyczne.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania materiałów nieprzemakalnych, znamienny tym, że skórę, tkaninę lub papier napawa się najpierw roztworem fosforanu, następnie wprasowuje się masę złożoną z chlorków poliwinylu, wreszcie do otrzymanego materiału w stanie na pół suchym wprasowuje się materiały wypełniające, np. azbest, mączkę korkową lub talk.

Henryk Buchacz.